۳- آشنایی با شبیهساز GNS3

۳–۱– هدف آزمایش

هدف از انجام این آزمایش آشنایی با شبیهساز GNS3 به منظور شبیه سازی عملکرد مسیریابی PIPv2 به منظور شبیه سیریابی ایستا و نحوه کار پروتکل مسیریابی است.

-Y-Y مطالب مقدماتی

در این بخش ابتدا به معرفی کلی برنامه GNS3 پرداخته میشود.

۳-۲-۳ معرفی GNS3

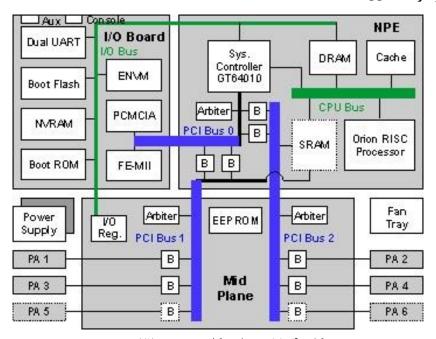
GNS3 برنامهای متنباز همراه با محیطی گرافیکی برای شبیهسازی واقعی شبکههای پیچیده است. این نرمافزار با استفاده از Dynamips میتواند سیستمعامل IOS (سیستمعامل مخصوص مسیریابها و سوئیچهای Cisco) را اجرا کند. همچنین از Dynagen به عنوان یک واسط کاربری مبتنی بر متن برای ارتباط با Dynamips استفاده می شود. برای سهولت در شبیه سازی یک شبکه واقعی در GNS3 مدلهای زیادی از تجهیزات شبکه در کتابخانه این نرمافزار موجود است.

Dynamips هر لینک را به یک پورت UDP نگاشت می کند. BaseUDP آدرس شروع پورتهای UDP ای است که لینکهای شبکه ساخته شده در محیط GNS3 به آنها نگاشت می شوند. کنسول هر یک از دستگاهها به یک پورت TCP نگاشته می شوند. کنسول هر یک از دستگاههای هر کدام از دستگاههای شبکه به آن نگاشت می شوند.

ازآنجایی که در این آزمایش در Image مربوط به مسیریابهای سری ۷۲۰۰ سیسکو استفاده می شود لازم است در مورد معماری کلی آن اطلاعاتی داشته باشید. از مسیریابهای سری ۷۲۰۰، می شود از مسیریاب 7206VXR پشتیبانی می کند. معماری کلی سری ۷۲۰۰ در شکل (۱۱-۴) مشاهده می شود.

مهم ترین بخشهای این معماری، I/O Board ،NPE اسلاتهای Port Adapter که با Alo Board ،NPE مهم ترین بخشهای این معماری، NPE وظیفه پردازش بستهها را بر عهده دارد و شامل پردازنده و حافظه اصلی است. وابسته به امکانات و نرخ کلاک، مدلهای مختلفی برای NPE وجود دارد. GNS3 از

NPE400 به صورت پیشفرض پشتیبانی می کند که نرخ کلاک آن NPE400 به بخشهای NPE400 به صورت پیشفرض پشتیبانی می کند که نرخ کلاک آن Slot0 به صورت الله می الله می الله کنید، مولفه های Boot ROM ،Boot Flash ،NVRAM و پورتهای کنسول و پورتهای کنسول و الله کنید، مولفه های I/O Board می تواند هیچ پورتی برای ارتباط با صفحه داده نداشته باشد ولی می توان تا دو پورت و پورت و پایک پورت و یا یک پورت نیز به آن Fast Ethernet نیز به آن Port Adapter و یا یک پورت ها ینترفیس کنترلر هستند و می تواند تعداد دلخواهی پورت به مسیریاب اضافه کنند. PA ها را در زمان کارکرد مسیریاب جایگزین کرد و Hot Swappable هستند.

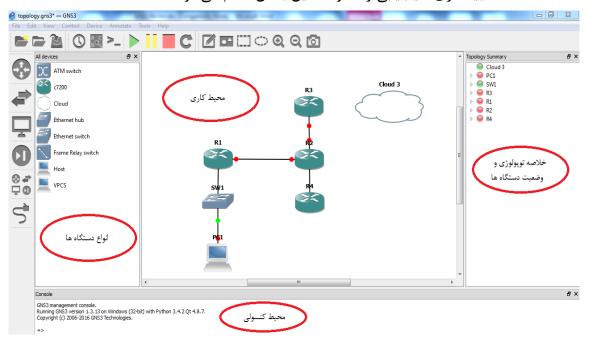

شکل (۴-۱۱) معماری کلی سری ۷۲۰۰

شکل (۴-۱۲) نمایی از واسط گرافیکی نـرمافـزار GNS3 است. واسط کـاربری GNS3 از قسمتهای زیر تشکیل شده است:

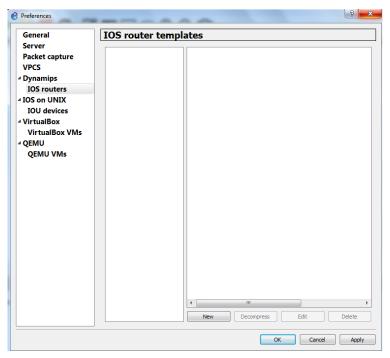
- محیط کاربری: در این قسمت می توان با اضافه کردن انواع سوییچها و مسیریابها، شبکه موردنظر خود را طراحی نمود.
- انواع دستگاهها: در این بخش انواع دستگاههای شبکه که توسط GNS3 پشتیبانی و مدل شدهاند را می توان مشاهده نمود. برای انتخاب هر دستگاه، ابتدا سیستمعامل مخصوص آن باید به محیط GNS3 اضافه شده باشد. سپس با عمل کشیدن و رها کردن می توان دستگاه موردنظر را به محیط کاربری اضافه نمود.
- خلاصه توپولوژی شبکه: در این بخش میتوان خلاصه دستگاههای موجود در شبکه،

- وضعیت خاموش، روشن بودن آنها و همچنین نحوه اتصال این دستگاهها به یکدیگر را مشاهده نمود.
- محیط کنسولی: در این قسمت می توان از طریق کنسول و دستورات Dynagen با Dynamips ارتباط داشت و کارهایی از قبیل توقف شبیه سازی، اجرای دوباره شبیه سازی، عیبیابی و ... توسط این بخش انجام می شود.

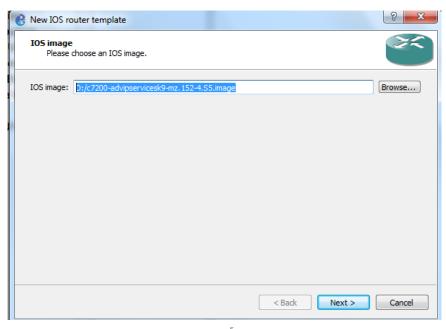
شکل (۴-۲۱) نمایی از واسط گرافیکی نرمافزار GNS3

برای استفاده از این نرمافزار باید پس از نصب، تنظیمات لازم انجام شوند. این تنظیمات شامل اخلافه کردن یک Image مربوط به سیستمعامل IOS است. بدین منظور پس از نصب از منـوی Image گزینه Preference را انتخاب کنید. سـپس از صـفحه بـاز شـده، مطـابق بـا شـکل (۴–۱۳) از بخـش IOS Routers را انتخاب کنید.

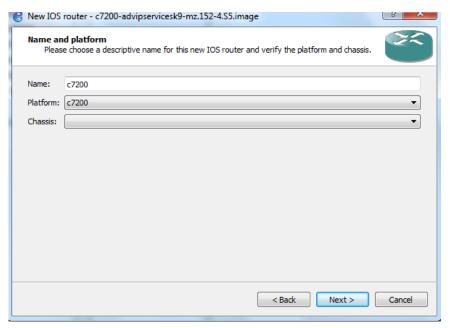
شكل (۴–۱۳) صفحه تنظيمات GNS3

سپس بر روی گزینه New کلیک کرده و مانند شکل (۴-۴) آدرس Image مربوطه را به برنامه بدهید.

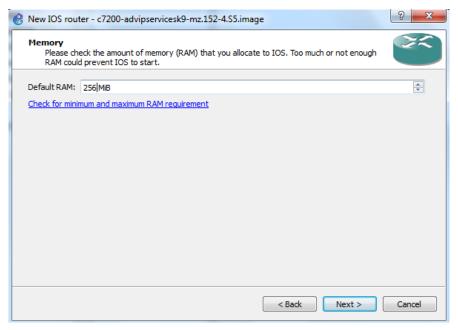
شکل (۴-۴) وارد کردن آدرس Image مربوطه

بر روی دکمه Next کلیک کنید. مرحله بعدی در شکل (۴-۱۵) نشان داده شده است. از آنجایی که Image اضافه شده مربوط به سری ۷۲۰۰ مسیریابهای سیسکو بوده است، این گزینه به صورت پیشفرض انتخاب شده است. بر روی دکمه Next کلیک کنید.

شکل (۴–۱۵) انتخاب نام Image

مطابق شکل (۴-۱۶) مقدار رم موردنیاز برای هر نمونه IOS را برابر ۲۵۶ مگابایت قرار دهید.

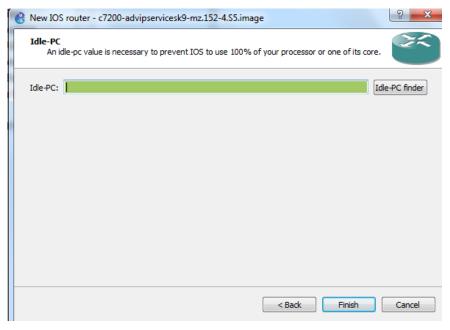
شکل (۴-۱۶) مشخص کردن میزان RAM موردنیاز برای هر نمونه IOS

برای هر مسیریابی، باید مشخص کنید که IO Controller آنچه واسطهایی دارد. به طور مثال در شکل (۱۷-۴) انتخاب شده است که به هر مسیریاب یک IO Controller که دارای یک پورت Fast است اضافه شود. انتخاب گزینه C7200-IO-2FE منجر به اضافه شدن دو پورت Fast Ethernet می شود.

⊗ New IO:	S router - c7200-advipservicesk9-mz.152-4.S5.image	? X		
Plea	Network adapters Please choose the default network adapters that should be inserted into every new instance of this router.			
slot 0:	C7200-IO-FE	•		
slot 1:		▼		
slot 2:		•		
slot 3:		▼		
slot 4:		▼		
slot 5:		▼]		
slot 6:		▼		
	< Back Next >	Cancel		

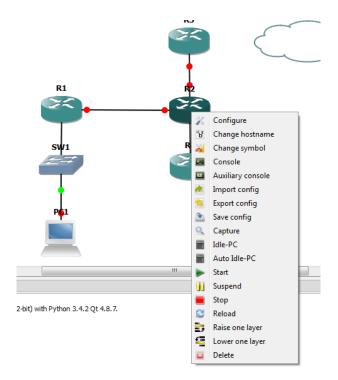
شکل (۴-۱۷) مشخص کردن واسطهای IO Controller مسیریاب

سپس باید مقـدار Idle-PC انتخـاب شـود. مطـابق شـکل (۱۸-۴) بـر روی Idle-PC انتخـاب شـود. کلیک کنید و پس از یافتن مقدار مناسب بر روی Finish کلیک نمایید.

شکل (۱۸-۴) مشخص کردن میزان Idle-PC

پس از اتمام تنظیمات می توانید با استفاده از ستون سمت چپ در شبیه ساز (قسمت انواع دستگاهها) مسیریابها و سوییچهای موردنیاز را با استفاده از کشیدن و رها کردن به توپولوژی شبکه اضافه کنید. اگر بر روی هر مسیریاب، راست کلیک کنید منوی مانند آنچه در شکل (۴-۱۹) نشان داده شده است را مشاهده می کنید.

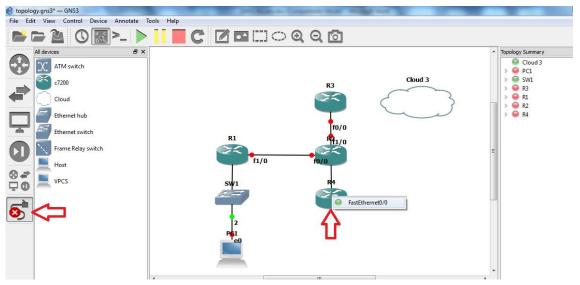
شکل (۴-۹۱) منوی در دسترس هر دستگاه

نکات مهمی که در این منو وجود دارد به شرح زیر است:

- Configure: با استفاده از این قسمت قادر خواهید بود مشخصات سختافزاری دستگاه (مقدار رم مصرفی، تعداد اسلاتها، تعداد کارتهای شبکه و ...) را تغییر دهید.
- Console: با استفاده از console می توانید به محیط خط فرمان دستگاه دسترسی پیدا کنید. این همان محیط خط فرمانی است که در شبیه سازهای دیگر نیز مشاهده می-کنید.
- Capture: با مشخص کردن واسط و مقصد بستهها، می توان بستههایی که از دستگاه عبور می کند را شنود کرده و با استفاده از Wireshark، مشاهده نمود.
- Reload ،Suspend، Stop،Start: برای راهاندازی مسیریاب، روشن، خاموش، غیرفعال کردن دستگاه و راهاندازی دوباره مورداستفاده قرار می گیرند.
- Idle PC میشود برابر idle loop دستگاه است؛ یعنی قسمتی از کد که دستگاه در صورت بیکار بودن در داخل آن loop قرار می گیرد و قسمتی از کد که دستگاه در صورت بیکار بودن در داخل آن loop قرار می گیرد و کاری را انجام نمی دهد. GNS3 با حدس زدن مقادیر مختلف سعی در پیدا کردن این مقدار در mage داده شده می کند و با استفاده از آن هنگامی که یک دستگاه در این قسمت قرار گرفت دستگاه را در حالت sleep قرار می دهد. این کار سبب کاهش مقدار حافظه مصرفی و CPU بر روی دستگاهی که GNS3 بر روی آن در حال اجرا است، می شود؛ بنابراین به ما اجازه می دهد تعداد بیشتری دستگاه به محیط شبیه سازی اضافه

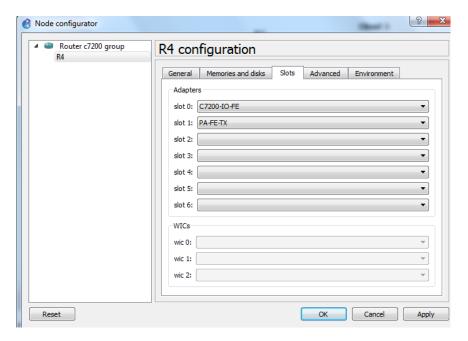
شود.

برای اتصال بین دستگاههای مختلف چندین واسط در GNS3 وجود دارد که متناسب با اینترفیس هر دستگاه به صورت خودکار انتخاب می شود. برای ایجاد لینک بین دو دستگاه صرفا کافی است که یکی از پورتهای خالی یک دستگاه را انتخاب کرده و به پورت خالی دستگاه دیگر متصل نمایید. به عنوان مثال در شکل (۲۰-۴) می خواهیم از مسیریاب R4 یک لینک به سوییچ اضافه کنیم. با انتخاب گزینه Add a Link از منوی دستگاههای GNS3 و کلیک کردن بر روی مسیریاب R4، مشاهده می شود که این مسیریاب صرفا یک پورت دارد (رنگ سبز نشان دهنده اشغال بودن است) که آن هم قبلا اشغال شده است.

شکل (۴-۲۰) نحوه ایجاد لینک بین مسیریاب چهارم و سوئیچ

بنابراین بر روی مسیریاب R4 کلیک راست کرده و گزینه Configure را انتخاب کنید. در صفحه باز شده، گزینه PA-FE-TX را انتخاب کنید تا یک اینترفیس از نوع Fast Ethernet به آن اضافه شود. اضافه شدن واسط جدید در شکل (۲۱-۴) نمایش داده شده است.

شکل (۴-۲۱) صفحه تنظیمات مربوط به مسیریاب چهارم

واسط جدید در محیط کنسول مسیریاب R4 با نـام Fastethernet1/0 مشـخص شـده اسـت (شکل (۲۲-۴)).

```
Router*show ip int br
Router*show ip int brief
Interface IP-Address OK? Method Status Protocol
FastEthernet0/0 unassigned YES unset administratively down down
FastEthernet1/0 unassigned YES unset administratively down down
Router*
```

شکل (۴-۲۲) واسطهای مسیریاب چهارم

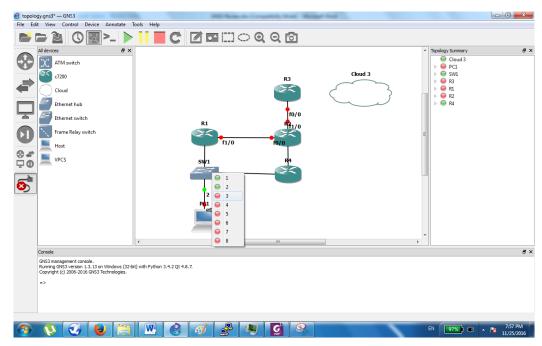
اگر یک واسط دیگر از نوع PA-2FE-TX به این مسیریاب اضافه کنیم، اینتـرفیسهـای مسیریاب مطابق شکل (۴–۲۳) تغییر می کند.

```
Router#show ip int brief
Interface IP-Address OK? Method Status Protocol
FastEthernet0/0 unassigned YES unset administratively down down
FastEthernet1/0 unassigned YES unset administratively down down
Router#
*Nov 25 19:51:50.391: %OIR-6-INSCARD: Card inserted in slot 2, interfaces administratively shut down
*Nov 25 19:51:54.095: %LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet2/0, changed state to down
*Nov 25 19:51:54.143: %LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet2/1, changed state to down
Router#
Router#show ip int brief
Interface IP-Address OK? Method Status Protocol
FastEthernet0/0 unassigned YES unset administratively down down
FastEthernet1/0 unassigned YES unset administratively down down
FastEthernet2/1 unassigned YES unset administratively down down
Router#
Router#
```

شکل (۴-۲۳) واسطهای مسیریاب چهارم بعد از اضافه کردن واسطهای جدید

حال می توان لینک را ایجاد کرد. دوباره گزینه Add a Link را انتخاب کنید و بر روی مسیریاب کلیک کنید و یکی از اینترفیسهایی که قرمز هستند را مشخص کنید. سپس لینک را تا

سوییچ ادامه دهید تا به سوییچ برسید و بر روی آن کلیک کنید. شکلی مطابق شکل (۴-۲۴) نمایش داده می شود. بر روی یکی از پورتهای قرمز رنگ سوییچ کلیک کنید تا لینک ایجاد شود.

شکل (۴-۲۴) ایجاد لینک بین مسیریاب چهارم و پورت سوم سوئیچ

به منظور ارتباط محیط GNS3 با شبکه بیرونی، می توان از یک Cloud استفاده کرد. در هنگام کار کردن با GNS3 همواره Idle-PC را انتخاب کنید تا سربار استفاده از CPU دستگاه کاهش یابد.

۳-۲-۲ مسیریایی

طبق مدل لایهای OSI مسیریابی جزو وظایف لایه ۳ است. مسیریابی می تواند ایستا یا پویا باشد. در مسیریابی ایستا، جداول مسیریابی بدون استفاده از پروتکلهای مسیریابی در هر مسیریاب ایجاد می شود. معمولا در شبکههایی که تغییرات توپولوژی بهندرت اتفاق می افتد، از مسیریابی ایستا استفاده می شود، به این معنی که مدیر شبکه مسیرها را تعیین نموده و بر اساس آن جداول مسیریابی را در هر مسیریاب ایجاد می کند.

ساخت جداول مسیریابی در مسیریابی پویا بهوسیله پروتکلهای مسیریابی صورت می گیرد، به این صورت که بر اساس اطلاعات مسیریابی مبادله شده بین مسیریابهای شبکه و اجرای یک الگوریتم مسیریابی، جداول مسیریابی ایجاد می شود. الگوریتمهای مسیریابی را می توان به دو دسته حالت لینک ''(LS) و بردار فاصله (DS) تقسیم نمود.

_

⁴⁰ Link State

در پروتکلهای مسیریابی DV هر گره کل جدول مسیریابی خود را صرفا به همسایههای خود ارسال می کند. با دریافت این جدول، هر گره جدول مسیریابی خود را اصلاح می کند و مسیر با هزینه کمتر را انتخاب می کند. از مشکلات این پروتکلها می توان به مشکلات همگرایی جداول مسیریابی اشاره کرد. برای رفع این مشکلات می توان از پروتکلهای LS استفاده کرد.

در پروتکلهای مسیریابی LS، هر مسیریاب تمام شبکههایی که به آنها متصل است را به روش سیلآسا به اطلاع کلیه گرههای شبکه می رساند. هر مسیریاب یک پایگاه داده حالت لینک ۲۲ دارد که بیان کننده کل توپولوژی شبکه است و با استفاده از اطلاعات منتشر شده توسط همه گرهها در شبکه ساخته می شود. حالت یک لینک را می توان به عنوان توصیف لینک (شامل آدرس IP، آدرس مسک شبکه و ...) و نحوه ارتباط آن لینک با همسایههای مسیریاب در نظر گرفت. هر مسیریاب بر اساس هزینه لینکها، با اجرای یک الگوریتم مسیریابی متمرکز کوتاه ترین مسیر (نظیر Dijkstra) کمهزینه ترین مسیر به تمام گرههای شبکه را محاسبه کرده و جدول مسیریابی خود را به روز می کند؛ بنابراین در این پروتکلها، همه مسیریابها یک جدول بیان کننده کل توپولوژی شبکه در اختیار خواهند داشت. از مشکلات این پروتکلها می توان به حجم بالای انتشار اطلاعات در شبکه اشاره کرد. برای رفع این مشکل راه حلهای مختلفی پیشنهاد شده است. به عنوان مثال در پروتکل OSPF، انتشار اطلاعات به ناحیههای مشخصی محدود می شود.

یک تفاوت دیگر پروتکلهای مسیریابی، توجه آنها به کلاسهای آدرس IP است. پروتکلهای مسیریابی میتوانند صرفا با توجه به کلاسهای IP، در مورد بستههای بهروزرسانی پروتکلهای میتوانند صرفا با توجه به کلاسهای IP، در مورد بستههای بهروزرسانی اطلاعات رفتار کنند (پروتکلهای Classful) و یا اینکه به صورت Classful عمل کرده و به ماسک شبکه نیز توجه کنند. پروتکل RIPv1 نمونه یک پروتکل مسیریابی Classful و پروتکل RIPv2 یک پروتکل مسیریابی الاسهای مختلف IP در جدول (۴–۵) مشاهده می شود. آدرس شبکه پروتکل درزو شده است. کلاس D برای Multicasting و کلاس E برای اهداف تحقیقاتی استفاده می شود.

⁴¹ Distance Vector

⁴² LSDB

جدول (۴-۵) کلاسهای مختلف IP

Class	1 st Octet Decimal Range	1 st Octet High Order Bits	Default Subnet Mask	Address Range
Class A	1 – 126	0	255.0.0.0	1.0.0.1 to 126.255.255.254
Class B	128 – 191	10	255.255.0.0	128.1.0.1 to 191.255.255.254
Class C	192 – 223	110	255.255.255.0	192.0.1.1 to 223.255.254.254
Class D	224 – 239	1110	-	224.0.0.0 to 239.255.255.255
Class E	240 – 254	1111	-	240.0.0.0 to 254.255.255.254

۳-۳ قطعات و ابزارهای موردنیاز

فهرست قطعات، تجهیزات و ابزارهای (سختافزاری و نرمافزاری) لازم برای انجام این آزمایش عبارتاند از:

- یک کامپیوتر با سیستمعامل ویندوز
- نرمافزار GNS3 نسخه ۱٫۳٫۱۳ یا بالاتر
  - Cisco IOS 7200 Image •

۳-۴- فعالیتهای قبل از آزمایش

به سوالات زیر پاسخ دهید:

سوال ۱: فواید و معایب استفاده از مسیریابی ایستا را شرح دهید.

سوال ۲: در چه مواردی از مسیریابی ایستا استفاده خواهیم کرد؟

سوال ۳: از چه الگوریتمهای دیگری به غیر از بلمن فورد میتوان در پروتکلهای مسیریابی Distance Vector استفاده کرد. نحوه کار آنها را توضیح دهید.

سوال ۴: فرمت پیامهای مسیریابی RIPv2 را از RFC2453 به دست آورده و رسم نمایید و همچنین فیلدهای آن را توضیح دهید.

سوال ۵: آدرسدهی سلسله مراتبی را با ذکر مزایا و معایب آن شرح دهید.

٣-۵- شرح آزمایش

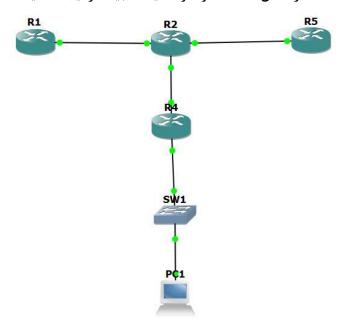
همان طور که ذکر شد یکی از هدفهای انجام این آزمایش آشنایی با پروتکلهای مسیریابی شبکه اینترنت است. به این منظور این آزمایش به دو بخش زیر تقسیم می شود:

- مسيريابي ايستا (Static Routing)
  - پروتکل مسیریابی RIP

-1-4-7 مسیریابی ایستا

در این قسمت با مسیریابی ایستا آشنا خواهید شد و نحوه ایجاد جدول مسیریابی به صورت دستی در مسیریابها را فرا خواهید گرفت. به صورت خلاصه در این نوع مسیریابی، در هر مسیریاب باید اطلاعات شبکه مقصد و لینک خروجی که بسته از آن لینک باید خارج شود، در مسیریاب به صورت صریح ذکر گردد. این اطلاعات می تواند توسط مدیر شبکه به صورت دستی وارد شده یا توسط نرمافزار از قبل محاسبه شده و در مسیریابها وارد شده باشد.

۱. شبکه نشان داده شده در شکل (۴–۲۵) را در محیط شبیهساز ایجاد کنید.

شکل (۴-۲۵) توپولوژی شبکه آزمایش مسیریابی ایستا

آدرسهای IP زیر را به واسطهای مسیریابها اختصاص دهید و نام آنها را مطابق جدول (۴-۶)،
 تغییر دهید.

جدول (۴-۶) آدرسهای IP دستگاههای شبکه

Device	Interface	IP Address	Subnet Mask
D 4 2	FastEthernet 0/0	10.1.1.1	255.255.255.0
Router2	FastEthernet 0/1	12.5.10.1	255.255.255.0
Router1	FastEthernrt 0/0	10.1.1.2	255.255.255.0
Router4	FastEthernet 0/0	12.5.10.2	255.255.255.0

پاسخ داده شود <mark>سوال ۶: چرا واسطهایی که با FastEthernet</mark> به یکدیگر وصل <mark>شدهانـد، نیــازی بــه تنظـیم clock rate</mark> ندارند؟

۳. از مسیریاب شماره ۱ مسیریاب شماره ۴ را Ping کنید.

پاسخ داده شود سوال ۷: نتیجه Ping را تحلیل نمایید.

پاسخ داده شود سوال ۸: برای آنکه از مسیریاب ۱ مسیریاب ۴ شود (و برعکس) بر روی چه مسیریابهایی باید جدول جلورانی ایجاد گردد؟

۴. بهمنظور ایجاد مسیر از مسیریاب ۱ به مسیریاب ۴، با استفاده از دستور ip route جداول جلورانی موردنیاز را ایجاد کنید. برای این منظور ابتدا وارد محیط تنظیمات عمومی شوید. شکل کلی دستور به صورت زیر است:

ip route destination-network subnet-mask next-hop-ip

۵. از محیط تنظیمات خارج شده و از مسیریاب شماره ۱ مسیریاب شماره ۴ را Ping کنید.

پاسخ داده شود سوال ۹: نتیجه Ping را تحلیل نمایید.

پاسخ داده شود . ۶ با استفاده از دستور show ip route، جداول مسیریابی در مسیریاب اول را لیست کنید. جواب به استاد ارسال گردد

۷. با استفاده از دستور

no ip route destination-network subnet-mask next-hop-ip

در محیط تنظیم عمومی، سطر ایجاد شده در جدول جلورانی را پاک کنید.

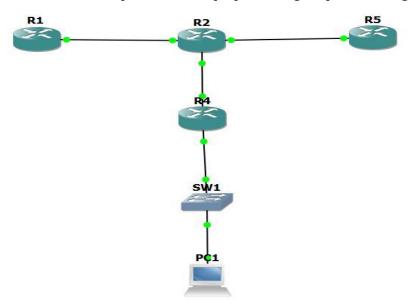
RIPv2 مسبریایی $-7-\Delta-$ ۳

RIPv2 یک پروتکل مسیریابی DV و RIPv1 است. RIPv1 یک پروتکل PIPv2 بوده است. در جداول مسیریابی RIPv2 برخلاف RIPv1 به همراه آدرس شبکه، ماسک شبکه نیبز به گرههای همسایه ارسال می شود. پروتکل RIP از Hopcount به عنوان هزینه مسیر استفاده می کند؛ به عبارت دیگر هزینه هر لینک یک در نظر گرفته می شود. هر مسیریاب جدول مسیریابی خود را هر ۳۰ ثانیه یکبار به گرههای همسایه ارسال می کند و بر اساس جدولهای رسیده، جدول مسیریابی هر مسیریاب با استفاده از الگوریتم بلمن فورد بهروزرسانی شده و مسیر با حداقل هزینه انتخاب می شود. در صورت فاصله بیشتر از ۱۶ گام به عنوان مقصد غیرقابل دسترس برای این پروتکل شناخته می شود. در صورت

پیدا کردن مسیرهای یکسان، پروتکل از حداکثر ۴ مسیر برای توزیع بستهها استفاده می کند.

واسط Loopback یک واسط مجازی در مسیریاب است که می توان آن را مانند سایر واسطها تنظیم کرد. این واسط همیشه up است حتی اگر تمام واسطهای فیزیکی down باشند. از موارد استفاده این واسط می توان به عنوان Router ID در پروتکل OSPF نام برد.

۱. شبکه نشان داده شده در شکل (۴-۲۶) را در محیط شبیه ساز ایجاد کنید.

شكل (۴-۲۶) توپولوژی شبكه آزمایش مسیریابی RIPv2

۲. دستگاهها را مطابق جدول (۴-۷) آدرسدهی نمایید. همچنین نام مسیریابها را نیز مطابق جدول زیر تغییر دهید.

جدول (۴-۲) آدرسهای IP دستگاههای شبکه

Device	Interface	IP Address	Subnet Mask
	FastEthernet 0/0	10.1.1.1	255.255.255.0
Router2	FastEthernet 1/0	192.168.1.1	255.255.255.0
	FastEthernet 0/1	172.16.1.1	255.255.255.0
Router1	FastEthernet 0/0	10.1.1.2	255.255.255.0
D	FastEthernet 0/0	192.168.1.2	255.255.255.0
Router4	Loopback 0	10.1.2.1	255.255.255.0
D	FastEthernet 0/0	172.16.1.2	255.255.255.0
Router5	Loopback 0	10.1.3.1	255.255.255.0

۳. واسطهای Loopback را میتوان با دستور # Loopback در محیط تنظیم عمومی ایجاد کرد. سپس در ادامه به آن آدرس IP اختصاص داد. به عنوان مثال دستورات میتواند شبیه زیر باشند.

Router5(config-if)#interface loopback 0 Router5(config-if)#ip address 10.1.3.1 255.255.255.0

پاسخ داده شود . ۴. با استفاده از دستور Ping مطمئن شوید آدرسدهیها درست بوده است. نتیجه برخی از پینگ ها را ارسال کنید

۵. ابتدا وارد محیط تنظیم عمومی شوید. سپس با استفاده از دستور router rip و سپس با دستور version 2 پروتکل مسیریابی RIPv2 را فعال کنید. سپس دستور version 2 پروتکل مسیریابی RIPv2 را فعال کنید. سپس دستور بیز اجرا کنید تا آدرسهای زیر شبکه نیز انتشار پیدا کنند. این کار را برای مسیریابهای ۱، ۲،۲ و ۵ انجام دهید.

سوال ۱۰: چه گزینههای دیگری برای دستور router وجود دارد؟

پاسخ داده شود

۹. برای هر مسیریاب شبکههایی که به آن متصل هستند را با استفاده از دستور network وارد کنید. به عنوان مثال برای مسیریاب شماره ۱ دستور به صورت network 10.1.1.0 خواهد بود. آدرس شبکه بدون در نظر گرفتن زیر شبکهها و بدون در نظر گرفتن ماسک شبکه وارد می شود؛ بنابراین آدرس شبکهها مطابق جدول (۴-۸) است. دقت کنید آدرسهای Loopback نیز باید تنظیم شوند.

جدول ($^{+}$) آدرسهای شبکه

Device	Network address	
	10.1.1.0	
Router2	192.168.1.0	
	172.16.1.0	
Router1	10.1.1.0	
D outon4	10.1.2.0	
Router4	192.168.1.0	
D	10.1.3.0	
Router5	172.16.1.0	

- ۷. از محیط تنظیمات خارج شوید. سپس با دستور show ip protocols پروتکلهای مسیریابی فعال بر روی مسیریاب Router1 را بررسی کنید.
- پاسخ داده شود (۸. با استفاده از دستور show ip route جدول مسیریابی مسیریاب شماره ۲ را بررسی کنید. بررسی کنید بر کنید که مسیریاب، به چه شبکههایی دسترسی دارد و تفاوت شبکههای مشخص شده با شبکههای کانفیگ شده در چیست؟
- ۹. از محیط تنظیمات خارج شوید و سعی کنید که از مسیریاب شماره ۱ آدرس Ping کنید
   مسیریاب شماره ۴ را Ping کنید

یاسخ داده شود <mark>سوال ۱۱: چرا Ping موفقیتآمیز بود؟</mark>